

lige Handlinger, vil blive sikret ved passende Straffebestemmelser. Denne Bemærkning af Justitsministeriet er tagen til Følge i Paragraphen, hvor der i Analogie af Trdn. 30te Mai 1828 §§. 8 og 10, sfr. Lov 13de April 1851 §. 10, er foreslaaet en Mulct fra 1 til 5 Rd. for hver Uge, den Paagjældende efterlader den befalede Anmeldelse.

Det i Folkethinget i forrige Aar vedtagne Lovforslag indeholdt i § 5 endeel Bestemmelser om, hvilken Præst og Kirkebetjent det skulde paaligge at modtage Anmeldelse om Børns Fødsel, saavel som hvorledes der, efter Indførelsen af den sammesteds foreslaaede kirkelige Frihed, skulde forholdes med Hensyn til Studsmaalsbøgers Autorisation samt Afgivelsen af de befalede Indberetninger. I Commissionens Forslag findes der ingen tilsvarende Bestemmelse, formodentlig fordi den er gaaet ud fra den i det Væsentlige vistnok ogsaa velgrundede Forudsætning, at Lovgivningen indeholder den fornødne Veiledning til Besvarelsen af disse og flere lignende Spørgsmaal, der kunde opstaae i de Tilfælde, hvor Nogen benytter sig af den af Commissionen foreslaaede Frihed. Ministeriet har dog antaget, at det kunde være hensigtsmæssigt, at det Fornødne om disse Punkter optages i denne Lov, og det har til den Ende tilføjet en særegen Paragraph, § 4 i det foranstaaende Lovudkast, med Hensyn til hvis Indhold det ikke finder videre Bemærkninger nødvendige.

Ligeledes er der i den følgende, 5te §, foreslaaet en Bestemmelse, der ikke findes i Commissionens Forslag, nemlig angaaende, hvilken Præst det skal tilfalde at foretage den i Forordningen 18de October 1811 foreskrevne Vægling imellem Vgtesfolk, der søge Separation eller Skilsmisse; denne Forretning har man antaget maatte paahvile den af dem i Medfør af Udkastets § 1 og 2 valgte Sjælesørger.

Under Litr. c havde Commissionen dernæst omhandlet, hvorledes der i Tilfælde af et Menighedsmedlems Overgang til en anden Sognepræst skal forholdes med Hensyn til de anordnede Afgifter og Betalinger til de kirkelige Embedsmænd. Commissionens Udkast, der i det Væsentlige stemmer overens med den i Folkethingets Lovforslag indeholdte § 5, har Mini-

steriet, med enkelte mindre væsentlige Modificationer, Intet fundet at erindre imod, og i Overeensstemmelse dermed er § 6 i det medfølgende Lovudkast redigeret. Principet herfor er, at de nuværende Præster og Skolelærere ikke skulde tabe Noget i de dem ved deres Beskikkelse tilslagne Rettigheder, ikke blot til Tiende og andre deslige faste Indtægter, men ogsaa til Høitidsoffer og accidentelle Indtægter, hvilke altsaa de Paagjældende maae vedblive at yde til deres Sogns nuværende Præst og vedkommende Skolelærer, uagtet de have antaget en anden Sjælesørger, af hvem de lade de kirkelige Handlinger foretage; men at de derimod efter disse Embedsmænds Afgang ikke skulde erlægge de sidstnævnte personlige Afgifter til Andre, end til den Præst, til hvem de have sluttet sig, saavel som til Kirkebetjenten i dennes Sogn, der assisterer ham ved de kirkelige Handlingers Udførelse, imedens Sognets Præst saavel som Kirkebetjent under alle Omstændigheder skulde beholde ubeskåret de deres Embeder tillagte faste Indtægter af Tiende m. V. paa Landet, saavel som Præstpenge i Kjøbstæderne. Derhos er det bestemt, at Skolelærer-Embederne skulde have Erstatning for den Afgang af de omhandlede personlige og accidentelle Indtægter, som denne Lov maatte bewirke, ved Ligning paa sædvanlig Maade, saaledes at disse Embeder under ingen Omstændigheder ville blive udsatte for noget Tab ved Benyttelsen af den ved denne Lov hjemlede Frihed.

Hvad derimod Præsterne angaaer, da ville disse vistnok efter de nuværende Beneficiariers Afgang miste Høitidsoffer og accidentelle Indtægter af de Beboere af deres Sogn, der i Medfør af den paatænkte Lov ville antage den for en anden Menighed beskikkede Præst til deres Sjælesørger. Med Hensyn til Landsbypræster vil dette imidlertid, selv om denne Frihed paa et enkelt Sted vilde blive benyttet i et større Omfang, ikke let have betænkelige Følger med Hensyn til Præstens Subsistens, forsaavidt denne væsentligt maa anses for sikret ved de ham forbeholdte faste Indtægter, nemlig deels saadanne reelle Afgifter, som Tiende m. v., deels Brugen af Præstegaarden og dens Avling. Hvad derimod Kjøbstæderne angaaer, vil Benyttelsen af denne Frihed, saafremt den et